

Cina Domnului îmi readuce aminte despre Planul Măreț al lui Dumnezeu cu privire la omenire. Este ceea ce a dat Dumnezeu CEL MAI BUN, adică pe SINGURUL LUI FIU ca să ne scape din păcat. Acest lucru dovedește și dragostea Lui Dumnezeu față de fiecare dintre noi, Ioan 3:16 *“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică”*.

Cina Domnului ne aduce aminte despre biserica primară și părtășia care trebuie să fie la această sărbătoare. Suntem adunați să ne aducem aminte “oridecâte ori” despre ea. Aceasta ne atrage atenția cât de mult înseamnă părtășia în biserică. Ea a fost instituită înainte de a fi crucificat Isus Cristos, a avut loc într-un cadru “restrâns” (adică biserica care era atunci, ucenicii Lui), ceea ce conferă mai multă părtășie, ceea ce ne dă putere să avem unitate.

Cina Domnului ne aduce aminte că suntem trecători pe acest pământ și odată vom cina împreună cu toții la “marea cină”, Matei 26:29 ne spune acest lucru și anume: *“Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu”*, acest fapt îmi dă mie personal încredere pe acest “drum al credinței” să merg mai departe gândindu-mă că voi cina cu cei ce au fost martiri, apostoli, ucenici, misionari, reformatori, etc.

Cina Domnului este momentul cercetării. În acele momente (mai mult în acele momente) ar trebui să ne verificăm care este viața noastră, cum stăm noi pe această Cale a credinței, și cum ar trebui să fim. Apostolul Pavel ne spune că: *“fiecare să se cerceteze”* ceea ce înseamnă că trebuie să existe o cercetare personală, nu fiecare să cerceteze pe altul ci pe el însuși.

Cina Domnului ne dă o perspectivă cerească. Noi toți trebuie să ne gândim că odată vom cina toți într-o “odaie de sus” bine pregătită de Acela care s-a dat ca jertfă pentru noi.

Noi toți suntem cei care avem privilegiul de a ne aduce aminte ceea ce a făcut

Dumnezeu pentru noi. Cina Domnului ne aduce aminte despre dragostea lui Dumnezeu față de oameni și în același timp reacția oamenilor vis-a-vis de ceea ce a făcut El pentru noi. Dumnezeu să ne ajute să ne aducem aminte cu plăcere despre Cina Domnului.

Lauruc Daniel

ANUNȚURI

Azi, 7 decembrie după programul de seară lucrătorii în penitenciar vor avea o întâlnire

Marti - ora 10-grup de rugăciune

Miercuri - ora 18- repetiție de cor

Joi - ora 18 biserică

Vineri - Clubul pentru copii Awana

Duminică:

- ora 10 Serviciu de închinare

- ora 17 - Studiu biblic.

MOTIVE DE RUGĂCIUNE:

să ne rugăm pentru câștigarea procesului în care este implicată Organizația Stâncă Veacurilor cu privire la un teren aflat în proprietatea Organizației dar revendicat de falși proprietari

să ne rugăm pentru uși deschise spre inimile oamenilor cu ocazia Sărbătorilor sfârșitului de an

să ne rugăm pentru noul Guvern al României

STUDIUL BIBLIC:

Nu lăsa ca binecuvântarea sau blestemul să fime motivația ta de a asculta, căci fuga de blesteme naște farisei, iar fuga după binecuvântări naște idolatri!

Deuteronom 28

Ascultarea de Dumnezeu nu trebuie socotită ca umbrelă împotriva blestemelor și nici ca pahar în care să adunăm binecuvântările, ci trebuie considerată ca un răspuns al iubirii noastre la iubirea lui Dumnezeu.

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 419 din 7 Decembrie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

NĂDEJDEA CARE NU ÎNȘALĂ

Unul din candidații locali ai recentelor alegeri și-a ales drept slogan al campaniei sale electorale sintagma: *„pune suflet”*. Ca și reacție la acel mesaj, răspunsul regizat al aceleiași reclame electorale care voia să pară că vine din partea alegătorilor era: *„îmi pun speranța în X”!* Biblia numește o astfel de nădejde blestemul încrederii în oameni. Multe dintre dezamăgirile noastre își au originea în nebunia încrederii oarbe în cuvântul și ideile oamenilor. Nu este greșit să avem încredere în semenii noștri, ba chiar relațiile sănătoase presupun o încredere reciprocă necondiționată.

Problema încrederii începe însă să apară atunci când aceasta concurează cu încrederea pe care trebuie să i-o datorăm doar lui Dumnezeu. Încrederea în oameni nu poate rezolva sub nicio formă problema stării noastre spirituale, nu poate rezolva problema păcatului, omul nu are soluții eficiente pentru a scoate un alt om din mocirla morală și spirituală în care se află.

Niciodată omul nu va fi în stare să ofere suficientă siguranță și o bază de încredere sigură în privința viitorului. Soluțiile omului sunt întotdeauna șubrede, pline de cusururi și limitate de însăși natura unor ființe neputincioase și lipsite de puterea deținerii controlului asupra destinului lor. În oricine în afara lui Dumnezeu, ne-am pune nădejdea, nu vom experimenta decât dezamăgire și frustrare. Doar cine își pune nădejdea în Domnul nu va experimenta dezamăgirea. Mărturiile celor care au avut curajul să încerce încrederea în Domnul sunt extrem de grăitoare. *„Îmi pusem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă, și mi-a întărit pașii. Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut, și s-au încrezut în Domnul. Ferice de omul, care își pune încrederea în Domnul...!”* (Psalmi 40:1-4)

Cine se încrede în Domnul poate parcurge drumul întreg de la mocirlă la glorie. Doar nădejdea în Domnul ne poate ridica din țărâna pământului până la splendoarea cerului. Dumnezeu este Persoana care se califică, vrea și poate să ne scoată din starea în care suntem, oricare ar fi aceasta. Cine își pune speranța în El nu se va alege doar cu niște promisiuni deșarte ci ajunge să-și vadă viața transformată. Din groapa pieirii și din zbaterea zadarnică prin noroiul amăgitor al mocirlei păcatului sau nesiguranței, El ne poate pune picioarele pe cea mai sigură stâncă. Doar El ne poate schimba cântarea de jale și cuvintele de plângere într-o cântare de laudă și de biruință.

Dumnezeu nu s-a mulțumit să ne facă promisiuni legate de o viață mai bună. El Și-a lăsat Fiul să vină în lumea noastră și să moară pentru păcatele noastre, asigurând prin Jertfa și sfințenia Lui o bază sigură în care noi să ne ancorăm nădejdea. De orice altceva ne-am lega speranța, vom pierde. Nădejdea în Domnul este singura nădejde care nu înșală ci dimpotrivă, asigură fericirea deplină.

pastor Daniel Chereji

"El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi". 1 Ioan 2:2

Câtă fericire și pace ne-a adus aceasta Jertfă, cât de binecuvântați suntem că am ajuns la cunoștința Adevărului care ne-a eliberat, care ne-a dat o nouă speranță și a pus în inimile noastre siguranță.

Este un privilegiu și o mare bucurie pentru mine să stau împreună cu Biserica la Cina Domnului, sunt momente de cer, momente în care ne amintim de evenimentele care s-au întâmplat și care se vor întâmpla. La Cina Domnului meditez la lucrarea de pe Golgota, unde Domnul Isus și-a arătat dragostea imensă față de noi, suferind și murind pe cruce pentru păcatele noastre, dar privind înainte spre "sămânța de urmași" care va fi rodul suferințelor Lui. Apoi gândul mi se îndreaptă spre un alt moment care va urma: Cina pe care o vom servi împreună cu Păstorul nostru în locul pregătit de El. Ce minunată zi va fi aceea în care vom sta la masă cu Mântuitorul nostru iubit și cât de mult așteaptă Biserica Lui acea zi impresionantă! Nu știm când va fi, dar cu siguranță va veni ziua în care vom auzi trâmbița și vom merge să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh, pentru că așa găsim scris în Cuvântul Său.

"Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa, care nu se poate veșteji, a slavei". (1 Petru 5:4)

Ancuța Rus

Voia Ta nu voia mea

De multe ori iau decizii pripite sau aparent potrivite împrejurărilor, dar nu mă gândesc dacă este și potrivită voii Creatorului meu. Uneori lucrurile merg perfect până într-un anumit punct sau sunt un dezastru total încă de la început.

De ce voia Lui când și eu pot să judec lucrurile? Pentru că El are un plan bine pregătit pentru noi. El vede lucrurile dintr-o altă perspectivă și așa cum un părinte știe ce e mai bine pentru copiii săi, în același mod, dar desăvârșit, Tatăl nostru știe ce e mai bine

pentru noi. Voia Lui nu este un șir de "să nu"-uri nesfârșite fără sens, iar ascultarea nu duce decât la împlinire pe toate planurile.

Suntem tentați să apelăm la sfatul Lui uneori doar când pur și simplu nu găsim scăpare, dar relația cu Dumnezeu nu semnifică doar "o iesire de incendiu". Voia Lui e să fim exemple pentru cei din jur, lumini vii și să-I fim fideli în orice împrejurare. Iubindu-L și ascultându-L avem un loc asigurat în Împărăția Lui. Cu toate că a face voia cuiva este un lucru așa de greu, Dumnezeu și-a dat Fiul ca noi să avem oportunitatea să putem trăi în prezența și în siguranța brațului Său pentru eternitate.

Ești gata să îndeplinești soluția divină a lui Dumnezeu?

Amalia Lupu

„Prima impresie contează”. Cu toții folosim adeseori această expresie și filosofie de viață. Vrem să creăm o impresie plăcută celor din jur. De multe ori mi s-a întâmplat să mi se pară foarte antipatice anumite persoane, cel puțin la prima vedere. Și de fiecare dată m-a uimit faptul că am fost nevoită să petrec mult timp cu exact asemenea persoane, de parcă m-ar fi căutat tocmai acelea, și nu persoanele care îmi erau dragi și simpatice.

Pot spune că absolut de fiecare dată lucrurile au decurs în așa fel încât am ajuns până la urmă nu numai să mă înțeleg foarte bine cu asemenea persoane, ci chiar să le îndrăgesc foarte mult. Îmi amintesc de multe astfel de situații, de la o colege de apartament obsedate de curățenie, până la băieții cu comportament bătărân și enervant. Dar am ajuns să descopăr părțile bune ale acestor persoane. De fiecare dată am ajuns să iubesc tocmai persoanele care mi se păreau cel mai greu de iubit, și asta n-a venit cu siguranță de la mine. Domnul a făcut posibil lucrul acesta, cum tot el mi-a adus și asemenea oameni în cale. Știu că asta este marea lecție pe care trebuie s-o învățăm cu toții: să ne iubim unii pe alții.

„Mai pe sus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci

dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.” (1 Petru 4:8-10)

Roxana Veronescu

Într-un studiu am citit într-o publicație creștină faptul că un million de oameni mor în fiecare săptămână fără a-L cunoște pe Cristos. Ar trebui să ne doară acest lucru și să ne pese, să ne pună pe gânduri, oare nu putem face nimic?

Dar acum suntem mai preocupați de criză, această problemă financiară care este la nivel mondial. Mințile oamenilor sunt ocupate și îngrijorate, cum vom trăi, ce afacere să interprindă care să le aducă siguranță financiară și un câștig sigur.

Noi copiii Domnului ar trebui să știm și să cunoaștem cea mai bună afacere pe care o putem face, care este defapt cea mai bună investiție cu maxim de randament, fără nici cea mai mică pierdere, anume investiția în oameni nemântuiți din jurul nostrum, ajutându-i să-L cunoască în mod personal pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor al vieții lor. Această investiție rămâne pentru totdeauna, străbătând hotarele omenescului.

E mult mai mare să câștigi un suflet pentru Cristos decât să fii conducătorul unei mari afaceri, mai înțelept să câștigi un suflet pentru Cristos decât să faci avere aici pe pământ și mai nobil să câștigi un suflet pentru Cristos decât să lansezi o nouă stea în spațiu, deoarece când toate acestea vor arde și stelele se vor stinge, aceste suflete vor continua să strălucească în veci.

Procedul acestei investiții îl găsim în Cuvânt și ni le-a lăsat gata făcute, pregătite și gândite de cea mai iscusită și strălucită minte a Domnului nostrum. Noi doar trebuie să acționăm cu pasiune pentru Dumnezeu și oameni și desigur cere mult sacrificiu, dragoste și jertfă câteodată până la epuizare, dar câștigul este veșnic, nemăsurabil și imposibil de calculate cu mintea noastră.

Zâna Mețac

"Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări" (Iacov 1:2)

Biblia nu ne spune să ne bucurăm când greșim și când dăm de necaz. Dumnezeu se poate folosi de greșelile noastre pentru a ne învăța, dar nu la asta se gândeste Iacov. Unele din încercările noastre vin din "trăirea" noastră. Poate că lucrurile din viața noastră nu merg bine. De obicei nu este un lucru mare, ci mai multe lucruri mărunte. Ne întâlnim cu încercări fizice, financiare, relaționale sau emoționale care ne zdrobesc. Petru numește aceste lucruri "încercarea credinței voastre..." (1 Petru 1:7). Ce lucru este pus la încercare? Credința ta! Oricare ar fi mărimea sau lungimea încercării noastre, nu avem unde să ne ducem să scăpăm de ea. A încerca să o eviți este ca și cum ai schimba școala, în speranța evitării unui test pe care nu dorești să îl dai. Dar și acea școală are teste, poate mai dificile decât cele din școala de unde ai plecat și acum ești mult mai în urmă cu studiile tale și cu pregătirea. Nu poți fugi de încercările plănuite de Dumnezeu, El știe unde să te găsească!

Vestea bună este că nu există încercare lipsită de scop! Fiecare încercare este menită să ne propulseze spre un alt nivel spiritual. Ceea ce este interesant referitor la aceste încercări este că ele sunt adaptate, ele au numele nostru pe ele. Pavel a descoperit două lucruri legate de încercări: a) motivul încercărilor: "ca să nu mă umflu de mândrie" (2 Cor. 12:7) b) rezultatul încercărilor: "pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine." (Cor. 12:9)

Asemenea unui croitor care îți ia măsurile pentru ca haina să îți vină perfect, Duhul Sfânt adaptează încercările pe care le întâmpinăm pentru a împlini nevoia noastră spirituală, pentru a ne modela și pentru a ne face mai asemănători cu Isus.

Angi Bel

Despre Cina

Dacă stăm și ne uităm la ceea ce semnifică Cina Domnului pentru noi, realizăm cât de mult ne-a iubit Dumnezeu.